

KIÁRADT

A TISZA ÚTJA A GYŐZELEMIG

PAPP GERGŐ

21. SZÁZAD
KIADÓ

Budapest, 2026

Tartalom

A kampányok mítosza	9
Éjfél előtt	11

ROBBANÁS

Kegyelem	15
Partizán	24
A Simicskába oltott Márki-Zay	32
Az influenzazertüntetés	39
Magyar Péter pártot keres	46
Talpra Magyarok!	52
„Úgysem hisznek majd neked”	56
A hangfelvétel	62
Nincs Orbán Gyurcsány nélkül	67
A Tisza EP-listája: az első nagy kockázat	70

Úton	74
Az üres pulpitus	78
Fővárosi manőver	83
Az orbáni hatalom Waterlooja	87

A DOLGOS HÉTKÖZNAPOK

Az Ötkert-botrány és a magyar Trump	97
Dominó	102
Békemisszió Ukrajnába	107
Zsírra szállt por	110
Kell egy csapat	113
A tiszások már többen vannak	117
Trump visszatér	121
A volt barátnő	125
Vége van, kicsi!	129
A tábornok átáll	132
Poloska	136
Gyaloglás Nagyváradra	141
Orbán Viktor digitális honfoglalása	145
Az utolsó nyár: az óellenzék besegít	149
A Momentum önfeláldozása	154
A legnagyobb Pride	161
Orbán bulvárosodik	166
Tisza-adó	170
Zsolti bácsi	174
A Tisza-jelöltek mozgástere	178
A Szőlő utca visszatér	186

Lázár cigányozása: a legnagyobb hiba	
a kegyelmi botrány óta	192
A Fidesz visszatámad	204

HATÁRÁTLÉPÉSEK

Orbánék gyanús magabiztossága	215
Tisza-program: amit nem lehetett nem megígérni	221
Az új főellenség: Ukrajna	227
Gödi szennyezés: az ügy, ami nem lett ügy	236
A kampánycelebek	239
Radnaimark.hu	246
Ha nem a Fideszre szavazol, fejbe lövik az apádat	256
Ajánlásgyűjtés: a régi ellenzék végleges halála	261
Egy újabb háború	269
Félmillió Fiatal: megmozdul a TikTok-világ	272
Zelenszkij fenyegetése	277
Az ukrán aranykonvoj	282
Bejönnek az oroszok	287

HAJRÁ

Március 15.: a forradalom kezdete	295
Orbán felesleges országjárása	300
Gulyás Gergely elszólása	303
Még a DK-sok is visszalépnek	306
Lavrov barátsága	310

Szabó Bence százados	315
Elhagyják a süllyedő hajót	319
Leköszönő miniszterelnök Győrben	323
Gundalf megszólal	327
Moszkva embere	330
Orbán Gáspár csádi missziója	333
Hamis zászló	337
J. D. Vance	341
A kiséger és az oroszlán	345
Már csak a zaj maradt	348
Azahriah, Puzsér és a Rendszerbontó Nagykoncert	351
Vége van, elvtársak	354
Megvan	358

A kampányok mítosza

HA EGY VÁLASZTÁSI EREDMÉNY UTÁN VISSZATEKINTÜNK a kampányra, már minden olyan egyértelműnek tűnik. Könnyű azt mondani, hogy a vesztes fél már régóta vesztesre állt, hogy a rendszer „elfáradt”, hogy a kampányuk tele volt hibákkal, hogy kevés embert tudtak mozgósítani, hogy a nemzetközi környezet egyáltalán nem volt kedvező, vagy hogy már a gazdasági adatok is előrevetítették az eredményt.

Ahogy könnyű olyan érveket is felhozni, hogy a győztes fél milyen jól kampányolt, milyen jól költötte el az erőforrásait, hány településre jutott el, mennyit kopogtattak az aktivistái, milyen videókat rakott ki a Facebookra, vagy egyáltalán, hogy *„mennyi munkát tett bele”*.

Bár ezek mind igazak, a modern kampányokban rengeteg olyan szempont már nem releváns, amely korábban annak tűnt: sem az elköltött pénz mennyisége, sem az aktivisták száma, sem a beleölt munkaórák nem tudnak néhány

százalékpontnál többet hozni. Így azt sem lehet állítani, hogy Magyar Péter az országjárásának, a sok aktivistájának, az online tartalmainak és szórólapjainak köszönhetően nyerte meg a választást. Ezek, bár nem ilyen minőségben, de mind-mind megvoltak a korábbi ellenzéki pártoknál is.

A kampányeszközök persze szükséges feltételek: nélkülük a politikai tőke a végén nem tud szavazatokra váltódni. Meglétük azonban önmagában még semmit nem garantál – ezt mutatta meg a tizenhat éven át újra és újra vereséget szenvedő régi ellenzék története is.

De akkor mi az, ami számított? Mi történt, hogy itt állhatunk egy Magyar Péter vezette Magyarország kapujában úgy, hogy 2022-ben, a régi ellenzék kétharmados bukása után a magyar társadalom jelentős része még hosszú, évtizedekre tartó Orbán-rendszerre készült berendezkedni?

Lényegében két tényezőn múlt, hogy 2026. április 12-én véget ért a nemzeti együttműködés rendszere. Az egyik maga a jelölt személye: Magyar Péter páratlan politikai manővert hajtott végre rendkívül rövid idő alatt – olyat, amihez talán csak Donald Trump hirtelen felemelkedése és politikaformáló ereje hasonlítható. A másik pedig, akár milyen furcsán hangzik, maga a valóság: egy ország tényleges állapotának ugyanis még a modern, befolyásolással teli nyilvánosságban is messze nagyobb ereje van, mint bármekkora propagandaköltésnek.

Magyar Péter és a magyar valóság. E kettő együtt vezetett Orbán Viktor bukásához. De hogy ez a kettő hogyan találkozott, és hogyan lett belőle a magyar történelem irányán is változtató választási eredmény – arról szól ez a könyv.

Éjfél előtt

8 óra az urnanyitásig

ESTI VACSORÁRA KÉSZÜLTEK DEBRECENBEN a Tisza-kampánycsapat tagjai: a zárónap szabolcsi és hajdú-bihari országjárásán a stábtagek közöl többen is részt vettek, hogy még egy utolsó benyomásuk legyen a kampány állásáról. A színpad mögött álltak, ahol – háttérben a Debreceni Egyetem patinás főépületével – épp Magyar Péter beszélt a valaha volt talán legnagyobb debreceni tömeg előtt. A többi között arról, hogy már a kétharmados győzelem sem elképzelhetetlen.

Ez volt az utolsó nagy kampányesemény, amely még valamennyire befolyásolhatta a másnapi választási eredményt. A tiszások pont ezért már nem a biztosnak tűnő Budapesten, hanem egy vidéki nagyvárosban, Debrecenben akarták megmutatni, mekkora erőt is képviselnek.

A kampánycsapat tagjai ekkorra már úgy érezték, mindezt megtették: felkészített, jól kommunikáló jelöltekkel, működő narratívával, hibák nélkül, óriási érdeklődés mel-

lett tolták végig az utolsó hetek sprintjét. A közvélemény-kutatások hatalmas Tisza-előnyt mutattak, a Fidesz-kampány utolsó hétre időzített trükkjei láthatóan nem működtek, a hangulat pedig érezhetően megváltozott az országban.

Mégsem merték még elhinni, hogy igaz lehet – egyesek választási csalástól féltek, mások attól, hogy az Orbán Viktorhoz lojális Alkotmánybíróság nem hitelesíti majd az eredményt. Hiába utalt minden arra, hogy rendszer-váltás közeleg, a tizenhat éve a nemzeti együttműködés rendszerében élő ellenzéki közeg képtelen volt elképzelni az estét, amelyen Orbán Viktor beismeri a vereségét.

A debreceni hatalmas, fáklyás tömegről készült drón-felvételek aztán megtöltötték a közösségi médiát és a hírportálok címlapjait. A kampányt figyelemmel kísérők utolsó benyomása az lett, hogy itt már egyértelműen a tiszások vannak többen. Hogy valami hatalmas dolog készül.

Vacsorázni végül nem jutottak el az operatív stáb tagjai – a debreceni demonstráció elhúzódott, és még vissza kellett vezetniük Budapestre. *„Az örömködés után indult haza mindenki, hogy legalább pár órát tudjon aludni”* – mondta egyikük. Reggel hatkor ugyanis már szavazni mentek, hogy aztán egy újabb hosszú munkanap kezdődjön. Életük egyik legmeghatározóbb napja.

ROBBANÁS

Kegyelem

800 nap a választásig

„MA NINCS KORMÁNYVÁLTÓ HANGULAT. *De nekünk készen kell állnunk, hogy amikor már az egész ház lángokban áll, akkor legyen olyan, aki képes oltani.*” A Momentum kampánycsapatának tagjaként egy ilyen mondatokat tartalmazó Facebook-posztot szerkesztettem 2024. február 2-án, egy eseménytelennek tűnő napon. Hiába voltunk már javában benne az európai parlamenti és önkormányzati választási kampányban, az ellenzék hangulatát ekkor már lassan két éve a totális pesszimizmus jellemezte. Magyarországra már alig-alig érkeztek uniós pénzek, rekordinfláció sújtotta az országot, de még a leginkább elkötelezett ellenzékiek körében is legfeljebb annyi volt a kérdés, hogy egy ötven-százalékos Fidesz mellett hány mandátumot szerez Dobrev Klára és csapata; hogy végez hozzájuk képest a Momentum; és vajon megugorja-e történetében először a parlamenti küszöböt a Magyar Kétfarkú Kutya Párt.

A poszt szerkesztgetésével egy időben, 10 óra 28 perckor jelent meg egy cikk* a 444.hu címlapján Kaufmann Balázstól: „*Novák Katalin kegyelmet adott a bicskei gyereketthon pedofil igazgatóját fedező bűntársnak*”. A cikk egy, a Bírósági Határozatok Gyűjteményének internetes oldalán régóta megtalálható határozatot idézett, amelyből kiderült: a köztársasági elnök majdnem egy évvel korábban, 2023. április 27-én kegyelmet adott K. Endrének, a bicskei gyermekotthon egykori igazgatóhelyettesének. K. Endrét egyebek között azért ítélte a bíróság három év négy hónap letöltendő börtönbüntetésre, mert segédkezett abban, hogy az intézmény több gyereket is molesztáló igazgatója, V. János elkerülje a felelősségre vonást. Az államfő a pápa Magyarországra látogatásának ürügyén osztott ki aznap huszonkét kegyelmet, köztük a terrorizmusért elítélt Budaházy Györgynek, beállítva ezzel egyszersmind az egy nap alatt adott kegyelmek rekordját.

A kormánypárt ezen a napon még ereje teljében érezhette magát. A 2022-es kétharmados Fidesz-győzelem után még az ellenzéki politikusok is arról beszélgettek egymás között, hogy még jó néhány ciklusnyi Orbán-rendszerre kell berendezkedni, és ha megbukik is valaha a rendszer, az inkább valamilyen külső körülmény miatt lesz. Tölgyessy Péter politológus ekkoriban rendszeresen fejtegette, hogy a magyar történelem nagy rendszerváltásai – 1918, 1945, 1989 – mind akkor következtek be, amikor a nemzetközi

* Kaufmann Balázs: Novák Katalin kegyelmet adott a bicskei gyereketthon pedofil igazgatóját fedező bűntársnak. 444, 2024. február 2.

helyzet változása kikényszerítette őket. Nagyban segítette a hatalom helyzetét az is, hogy 2024-re a legerősebb, legszervezettebb pártnak a Demokratikus Koalíció tűnt, így egyre csökkent az újabb ellenzéki szereplők reménye, hogy megszabaduljanak Gyurcsány Ferencről. Ő viszont hiába vitte el a pártját – egyes mérések szerint – akár húsz százalékgig is, addigra már többször bebizonyosodott: ha a magyaroknak közte és Orbán Viktor között kell választaniuk, mindig az utóbbi mellett döntenek.

A cikk önmagában még nem okozott pánikot a kormánypárt környékén: nem olyan volt ez, mint például az őszödi beszéd kiszivárgása. A Sándor-palota csupán öt órával a hír megjelenése után reagált. *„Novák Katalin elnöksége alatt pedofiloknak nincs és nem is lesz kegyelem. A pedofiliával szemben nincs mentség. Akit pedofília miatt ítélték el, eddig sem kapott és ezután sem kap elnöki kegyelmet”* – írták. Ezen kívül a kormánypropagandához tartozó Magyar Nemzetben jelent meg egy cikk este, amely a kegyelmet kapott K. Endrét mentegette azzal, hogy *„minden munkahelyén tisztelet övezte, a szaktudását elismerték, a tanítványai szerették”*. Nagyon úgy tűnt, hogy a Fidesz az elnöki palota közleményével és az említett cikkel lezártnak tekintette az ügyet. A Fidesz-kampány szempontjából ez csak egy napnak tűnt a sok közül: reggel megjelenik egy hír a független sajtóban valamilyen kormánypárti korrupcióról vagy inkompetenciáról, a Fidesz néhány csatornán cáfolja és ad egy ellennarratívát a híveinek, majd jöhet a következő nap következő ügye.

• • •

Néhány héttel korábban egy New York-i szövetségi bíró elrendelte a Jeffrey Epstein barátnője és bűntársa, Ghislaine Maxwell elleni rágalmozási per iratainak nyilvánossá tételét. Az ezeroldalnyí dokumentum igazán új információt nem tartalmazott a fiatal lányok szexuális kihasználására épülő Epstein-hálózatról, de András herceg, Bill Clinton és Kevin Spacey nevének hivatalos iratokban való említése újra ráirányította az amerikai társadalom figyelmét az ügyre.

Az eset ismét rámutatott, hogy a nyugati társadalmak kollektív pszichéjének legérzékenyebb pontját érintik a gyerekek elleni szexuális bűncselekmények. Az Epstein-ügy első nyomozása ugyanis 2005-ben kezdődött Floridában, ő maga 2019-ben halt meg a börtönben, de az ügy még 2024-ben, 2025-ben és 2026-ban is a világ legfelkapottabb közéleti témái közé tartozik. Sokszor még valóságalapra sincs szükség: egy „Pizzagate” néven elhíresült amerikai összeesküvés-elmélet szerint a Demokrata Párt vezetői egy washingtoni pizzeria pincéjében működtettek pedofilhálózatot. A történetet milliók hitték el, és az ügy odáig fajult, hogy 2016-ban egy fegyveres férfi rontott be a megnevezett, amúgy pince nélküli étterembe, hogy „kiszabadítsa a gyerekeket”.

Amikor 2024. február 2-án kiderült, hogy a magyar köztársasági elnök egy pedofil bűntársnak adott kegyelmet, a Fidesz nem egyszerűen egy politikai válsággal, hanem ezzel az erővel találta szemben magát. Egy olyan témában

került a rossz oldalra, amelyben nem létezik árnyalt megközelítés és nincs működő ellennarratíva. Rogán Antalék-
nak ez a logika persze ismerős volt: sokszor ők alkalmazták
a saját politikai ellenfeleikkel szemben.

• • •

A kegyelmi botrány idején Donáth Anna momentumos EP-képviselő stábjában dolgoztam, és már a hír megjelenésének napján, még az általános csüggedt ellenzéki hangulat közepette is érzékeltük, hogy itt valami nagyon súlyos történt. Volt nálunk egy szabály: fideszes politikusokat lemondásra felszólítani komolytalan, így csak a legritkább esetekben érdemes ilyet közölni. De hiába nem volt robbanásközeli a politikai helyzet, ettől függetlenül Donáthot mélységesen felhábortotta, amit olvasott. *„Ilyen förtelmes döntést hozni, ilyen módon visszaélni az elnöki hatalommal egész egyszerűen elfogadhatatlan. Ez a döntés azt mutatja, hogy se lelkiismeret, se elemi jóérzés, se tisztesség nincs a köztársasági elnökben”* – írta. Az ügyből számára nem következhetett más, mint az, hogy lemondásra szólítsa fel a látszólag nagy politikai pályafutás előtt álló köztársasági elnököt.

Számomra hamar világossá vált, hogy ezt az ügyet egészen az EP-választásig nem szabad elengedni. Az ügy ugyanis – magán a pedofilmentegetésen túl is – több olyan tulajdonsággal bírt, amelyek szinte lehetetlenné tették a kormánypárt helyzetét. Világos volt például a politikai felelős: Novák Katalinnak papírja volt a kegyelmi döntésről, és már az első órákban látszott, hogy a kegyelem tényét a Sándor-

palota sem tagadja. Mellette még Varga Judit felelőssége merült fel, aki igazságügy-miniszterként – bár állítása szerint elutasítást javasolt – ellenjegyezte az államfő döntését. És persze Orbán Viktoré, aki személyesen választotta ki Novák Katalint az előző államfő, Áder János leköszönése után.

Az ügy másik fontos sajátossága, hogy gyakorlatilag megoldhatatlan helyzetet teremtett: K. Endrét nem lehetett újra lecsukni, a pedofilsegítőként elhíresült volt igazgató-helyettes így szabadon tölthette a napjait. Ez a tehetetlenség ott dolgozott az üggyel szembesülő magyar társadalomban, amely így a haragját kénytelen volt az említett politikai felelősökre irányítani. Ha már az elkövetőt nem lehet visszazárni, legalább az fizessen meg érte, aki kiengette. Valójában nem létezett olyan politikai válasz, amelylyel a köztársasági elnök – és a kormánypárt – kimenekülhetett volna az ügyből.

Négy nappal az ügy kirobbanása után vált számomra világossá, hogy ennek lemondás lesz a vége. Egészen pontosan akkor, amikor megnéztem videón, ahogy az államfő kénytelen reagálni az ügyre. Bár Novák épp az örmény államfővel tartott közös sajtótájékoztatót a Sándor-palotában, az ATV arról kérdezte, *„megbánta-e, hogy aláírta a kegyelmi döntést, megfordult-e a fejében, hogy lemond, és kész-e megindokolni a döntését a nyilvánosság előtt?”*. Az egész helyzet nagyon kellemetlen volt, Novákon semmilyen magabiztosság nem látszott, csak egy láthatóan előre megírt szöveget felolvasva mondta el, hogy *„az elnöksége alatt nem volt és nem is lesz kegyelem a pedofiloknak”*. Egyből Schmitt Pál

utolsó sajtótájékoztatói ugrottak be, amikor az egész sajtó az őt érintő plágiumvádról kérdezte, ő pedig látszólag összerörve próbálta terelni a témát. Világos volt, hogy a vád igaz, és hogy ennél jobb választ nem fog kapni a nyilvánosság.

Az ügyet viszont napirenden kellett tartani, hogy fokozódjon a nyomás a kormánypárton. A Momentumban egy Sándor-palota előtti tüntetés szervezésébe kezdtünk, de ennél is fontosabb volt, hogy egy momentumos tanácsadó, Szakács András ötlete nyomán Donáth Anna levélben fordult Novák Katalin 16 fős tanácsadói testületéhez, köztük Gundel Takács Gáborhoz, Vizi. E Szilveszterhez, Szörényi Leventéhez és Tomán Szabinához. Nekik ugyanis már érezniük kellett a közhangulat megváltozását, és miután Donáth nyilvánosan megszólította őket, nem maradhattak csendben. Gundel Takács még aznap, február 8-án hivatalosan is kilépett a tanácsadó testületből, az első igazi repedést okozva Novák körében. Pár óra múlva követte őt Lackfi János és Szörényi Levente is. Novák számára ekkor válhatott világossá, hogy nincs menekvés: hamarosan telefonhívásra számíthat Orbán Viktortól.

Az ellenzéki közvélemény ekkor már szinte tényként kezelte Novák bukását, így a következő célpontra helyeződött a hangsúly: Varga Judit volt igazságügy-miniszterre. Varga fél évvel korábban, 2023. július 31-én mondott le miniszteri megbízatásáról azzal az indokkal, hogy őt kérték fel a Fidesz 2024-es európai parlamenti listájának vezetésére. Az ellenzéki pártok megéreztek a vérszagot: úgy tűnt, az európai parlamenti kampányban a legfőbb ellenfelük

a döntést miniszterként ellenjegyző Varga lehet, így elkezdtek ráirányítani a szavazók figyelmét az ő felelősségére is.

A Fidesz-vezetésben viszont bekapcsolt a túlélési ösztön: a kutatásokból is látszott, hogy az egyik legérzékenyebb pontján érintette a kormánypártot az ügy, így hamar megszületett a döntés arról, hogy meg kell szabadulniuk a felelősöktől. Orbán Viktor egy hosszú telefonbeszélgetésben közölte Novák Katalinnal, hogy mit kell tennie – az államfő pedig február 10-én, egy előre rögzített televíziós beszédben bejelentette, hogy lemond. Ezzel egy időben pedig Varga Judit Facebook-posztban jelentette be, hogy visszavonul a politikától.

Fontos rögzíteni, hogy nem az akkori ellenzék sikere volt Novák Katalin később bekövetkező bukása. Bár a Momentum sokat tett azért, hogy napirenden maradjon az ügy, és a körülbelül ötezer fős február 9-i tüntetés is uralta a sajtótermékek címlapjait, a végeredményt nem befolyásolta. Ahogy a bevezetőben írtam, ez a gondolat kíséri végig ezt a könyvet is: a valóság kulcspillanatokban mindig felülírja a megalkotott kommunikációs narratívákat. Nem az ellenzék reakciója számított, nem a tanácsadók menekülése, nem Novák Katalin gyenge válságkezelése. Az egész azon múlt, hogy mi a *valóság*: a köztársasági elnök kegyelmet adott egy pedofilsegítőnek, és kiderült. Pont.

. . .

A köztársasági elnök megbukott, a Fidesz kapott egy gyomrost – de a magyar politika ettől még simán visszatérhetett

volna a régi kerékvágásba. Csakhogy a járulékos veszteségként kezelt Varga Judit lemondatásának volt egy mellékhatása, amire a Karmelitában senki nem gondolt. Aznap este egy férfi felháborodottan nyitotta meg a Facebookját. *„Mi jár a fejedben, Péter?”* – kérdezte a képernyő.

Partizán

792 nap a választásig

A LEGNAGYOBB POLITIKAI FORDULATOK gyakran egyetlen világos jelenettel kezdődnek. Donald Trump 2015. június 16-án lassan, kamerák kereszttüzében lejött a Trump Tower arany mozgólépcsőjén, hogy bejelentse indulását az elnökségért – és örökre megváltoztatta az amerikai politikát. A magyar politika *arany mozgólépcsős jelenete* viszont egyszerűen egy Facebook-poszt megírása és publikálása volt: 2024. február 10-én Magyar Péter, Varga Judit volt férje felháborodott posztjában írta meg, hogy szakít a kormányoldallal, és lemond az állami társaságokban betöltött pozícióiról. *„Egy percre sem akarok olyan rendszer részese lenni, amelyben az igazi felelősök nők szoknyája mögé bújnak, ahol Tónik, Ádámok és Barbarák vígan röhöghetnek a markukba, miközben gondolkodás nélkül feláldozzák azokat, akik ellentétben velük soha nem a saját anyagi érdekeikért, hanem a hazájuk érdekében és a honfitársaikért dolgoztak”* – írta.

Az ellenzéki közvélemény Novák Katalin és Varga Judit távozása után sem nyugodott: további felelősöket kerestek, például a hírek szerint a kegyelmet kijáró Balog Zoltán püspököt, vagy Orbán Viktor feleségét, Lévai Anikót, akit több szálon össze lehetett kötni a kegyelmet kapott K. Endrével. Akkor sokan beszéltek arról, hogy a politikáját valamiféle konzervatívnak tűnő ideológiára, többek közt a gyermek- és családvédelemre építő Fidesz morális alapvetései kérdőjeleződtek meg az üggyel. Az előző, újabb kétharmadot hozó választás óta eltelt két év után most először érezték azt, hogy talán megtörhető az Orbán-rendszer – persze nem az akkori ellenzéki pártoknak köszönhetően, hanem saját hibáiból kifolyólag.

Ebbe a hangulatba érkezett meg Magyar Péter posztja, és egyből megragadta az ellenzéki szavazók fantáziáját: végre eljött az idő, amikor a kormánypárton belüli viták a nyilvánosság elé kerülnek, és Orbán Viktor már nem képes egyben tartani a holdudvarát. Magyar akkor nem személyként volt érdekes – jóformán senki nem ismerte az országban –, hanem mint egy lehetséges „első fecske”, akit később még sokan követhetnek. A poszt szövege pont egy olyan karaktert sejtetett, amilyennek az ellenzéki világ elképzelte a kiábrándult fideszest. *„Sokáig hittem egy ideában, a nemzeti, szuverén, polgári Magyarországon és sok évig próbáltam a magam szerény eszközeivel hozzájárulni ahhoz, hogy ez megvalósuljon. De az utóbbi évek során szép lassan és ma végképp rá kellett jönnöm, hogy mindez valóban csak egy politikai termék, egy cukormáz, ami csupán két célt szolgál,*

a hatalomgyár működésének elfedését és az irdatlan mértékű vagyonok megszerzését” – írta.

Mivel a neve senkinek nem mondott semmit, ekkor még nem is Magyar Péterként, hanem Varga Judit volt férjeként azonosította a nyilvánosság – hangsúlyozva ezzel a kormányhoz és a Fidesz felső szintjeihez való közelségét. És bár a sajtóban is szemlézték, valójában attól függetlenül is hihetetlenül gyorsan terjedt, a magánprofiljára írt posztját már az első órákban több ezren megosztották. Egy ellenzéki körökben mozgó ismerősöm már aznap este felhívott, hogy elmondja: Magyar Péter posztja egy jele annak, hogy itt valami megmozdult. Magamban akkor még csak legyintettem: sok fideszes fordult már szembe a rendszerrel Ángyán József vidékfejlesztési államtitkártól kezdve Simicska Lajoson át Pálinkás Józsefig, de a vége mindig ugyanaz lett: kétharmad.

De ahogy teltek az órák aznap este, úgy lett egyre egyértelműbb, hogy Novák és Varga távozása nem lenyugtatta, hanem felbátorította az ellenzéki közvéleményt. Tizennégy év Orbán-kormány után már nem tudták lejjebb adni, mint a rendszer teljes bukása, így nem töltötte el őket eufóriával a köztársasági elnök és a Fidesz EP-listavezetőjének lemondatása sem. Ez a harag és tehetetlenségérzés találkozott Magyar Péter posztjával, ami hirtelen sok, a politikát messzebből figyelő ismerősöm fantáziáját is megragadta, és számtalan baráti chatcsoportban lett ez a téma.

• • •

Alig több mint huszonnégy órával a poszt megjelenése után, február 11-én este Magyar Péter szemerkélő esőben állt egy óbudai, lerobbant épület bejáratánál. A Partizán* hívta be interjúra a Facebook-posztja nyomán, de erősen elgondolkodott, hogy visszafordul, erre kérte édesanyja és néhány közeli ismerőse is. Ő azonban – állítása szerint a gyerekei fotójára ránézve – úgy döntött, hogy ideje kitálatni.

„Ez vagy nagyot megy, vagy lufi lesz” – írta az egyik legelső kommentelő a Partizán kezdődő élő közvetítése alá a YouTube-on, miközben Magyaron még a mikroportot igazgatták. Önmagában súlya volt annak, hogy a Partizán hívta be: 2024-re egyértelműen ez a YouTube-csatorna lett a legfontosabb alakítója az ellenzéki közvéleménynek. Eddigre ugyanis felnőtt egy új generáció, ennek tagjai már inkább vizuális tartalmakat néznek írott sajtó helyett. A politika és a közélet perszonalizációja is a Partizán modelljének kedvezett: ismert, kedvelt és profi műsorvezetőjéhez, Gulyás Mártonhoz érzelmileg is tudtak kapcsolódni a nézők, ráadásul – az interjú mint műfaj sajátosságaiból adódóan – ő is érdekes és karizmatikus embereken keresztül mesélt el történeteket. Emiatt, és az általánosan nagyon jó nézettsége miatt is a Partizán vált azzá a csatornává, amelyen az igazán fontos dolgok történtek a politikában. Márki-Zay Péter 2022-es bukását például utólag egyértelműen összekötötte a közvélemény az itt adott interjújával, amelyben nem zárta ki, hogy NATO-döntés

* EXKLUZÍV: Varga Judit exférje a pedofilbotrányról, Rogán Antaltól és a fideszes törésvonalakról. *Partizán*, 2024. február 11.

esetén Magyarország akár katonai segítséget is nyújtson Ukrajnának. A Fidesz propagandagépezete ebből gyártotta le a hazug, de rendkívül hatékony kampányüzenetét, amely szerint Márki-Zay „magyar katonákat küldene Ukrajnába”.

A kegyelmi ügy körüli időszakban viszont nem a kormánypárt alkotta a politikai napirendet, így lehetőség nyílt arra, hogy más vegye át a kezdeményezést. A Partizán adása még csak a visszaszámlálónál tartott, de hirtelen ezek kezdtek el csatlakozni, az élő adás melletti kommentmezőt pedig ellepték a kormányellenes hangok. A Facebook-poszt kirakása után huszonöt órával és huszonegy perccel később aztán megjelent a képernyőn Magyar Péter: ingben és nyakkendőben, nyugodt hangon, magabiztosan ült Gulyás Márton műsorvezetővel szemben. Már a beköszönése valami mást ígért, mint amit eddig látott az ország. Pontosan úgy nézett ki, és pontosan azt a fellépést hozta, amit a rendszer bukására vágyó közönség tudat alatt elvárt egy kiábrándult fideszestől. Érezni lehetett rajta, hogy jobboldali közegből jön, hogy nincs meg benne az a tipikus ellenzéki gén, ami miatt a korábbi ellenzéki vezetők rendre idegenül hatottak a választók jelentős részére.

Magyar a válaszaival tökéletesen – és ösztönösen – hozta az említett karaktert. Beszért a fideszes kötődéséről, arról, hogy 2002-ben, Orbán Viktor beszédének meghallgatása után lépett be a Fideszbe, majd a 2006-os kormányellenes demonstrációk idején Gulyás Gergellyel közösen segítettek a rendőrség által letartóztatott tüntetőknek. Beszért arról is, mennyire zavarja, hogy a gyerekei egy *„családi részvénytársaságban”* nőhetnek fel, ha a rendszer továbbra is így mű-

ködik. Ez különösen érzékeny pont volt: a Fidesz meglévő holdudvarában is sokaknak szúrta a szemét Tiborcz István és más családtagok gazdagodása és hivalkodó életmódja, a kegyelmi ügy után így még jobboldali körökben is fogékonyak voltak a kritikákra.

Nyíltan nekiment Rogán Antalnak is: a kommunikációs minisztert Richelieu bíborshoz hasonlította, aki XIII. Lajos francia király első minisztereként, könyörtelen módszerekkel, jórészt a háttérből irányította az államot. Magyar Rogánt a rendszer torzulásának szimbólumaként festette fel, aki egyszerre irányítja a kommunikációt, a titkosszolgálatokat, az állami megrendeléseket, a propaganda-kampányokat, miközben nem számoltatható el. Sőt, arra is utalt, hogy Rogán akár a miniszterelnököt is manipulálhatja azzal, hogy milyen formában tálalja az először hozzá beérkező közvélemény-kutatási adatokat. Magyar Rogán ellen irányuló kritikája még a Fidesz tábora és holdudvara előtt is valamennyire védhető volt: nem a legfőbb vezetőt, Orbán Viktort támadta, inkább egy jobboldali rendszer-kritikusként pozicionálta magát.

Magyar információkat hozott a rendszer akkori, 2024-es működéséről is. Megnevezte például a „belső”, döntéshozó magot, amelynek tagjai a kormányuléstől függetlenül az igazi döntéseket hozzák a Fideszben: Rogán Antal, Gulyás Gergely, Orbán Balázs és Nagy Márton. Igaz, ezek már nem jelentettek újdonságot, több korábbi cikkből, interjúból fel lehetett térképezni a kormánypárt hatalmi struktúráját – de a „bennfentes” forrás hitelessége miatt

mégis úgy érezhették a nézők, hogy beláthatnak a hatalmi működés rejtett zugaiba.

Újdonság volt viszont, amikor arról mesélt, hogy 2020-ban behívták a Karmelita kolostorba a Varga Judittal való, éppen zajló válásáról egyeztetni. Ekkor egy kérést fogalmaztak meg irányába: későbbi interjúkban elmondta, hogy Rogán Antallal beszélt ekkor, aki gyors, csendes válást várt el, és diplomáciai pályát ajánlott Magyarnek, hogy ne zárjon bele a volt felesége EP-kampányába. Magyar a kérést nem teljesítette, ezért nem sokkal később a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal megjelent az általa vezetett Diákhitel Központ irodájában, és lefoglalták az adathordozóit. Kormányzati forrásainál érdeklődött, hogy mégis mi történt, és azt a választ kapta: ez egy figyelmeztetés volt.

Magyar Péter tehát a Partizánban egy konkrét ügyön keresztül mutatta meg, hogyan működik a sokak által maffiaállamnak nevezett rendszer, amikor nyomásgyakorlással akar elérni valamit. Ez volt az interjú igazi újdonsága: nem egy elemző magyarázta el az ellenzéki nézők által amúgy is jól ismert hatalmi struktúrákat, hanem valaki, aki személyesen is átélte. Egy bennfentes, aki konkrét nevekkal és sztorikkal, nem elvont vádakkal jött.

Magyar ekkor még kizárta a politikai szerepvállalást, és ebben láthatóan őszinte volt: a Facebook-poszt és az interjú nem egy tudatosan felépített, racionális terv része volt, sokkal inkább az érzelmek vezérelték. De életben tartotta a reményt, ami a kegyelmi ügy kirobbanása óta épült: hogy a nemzeti együttműködés rendszere legyőzhető. „Nem

olyan stabil ez a rendszer belülről, mint kívülről tűnik” – fogalmazott.

• • •

Azon az estén egy történet kezdett kibontakozni a Partizán-interjúval, és mint minden igazán erős történet, ez is a legősibb sémákat követte. Volt benne egy hős, aki a gonosz birodalmában nőtt fel, de felismerte a romlottságot. Volt benne áldozathozatal: a hős mindent otthagyott, amit addig épített – február 11-én ezt nézték élőben közel száz-ezren.

És mi történik az ősi mesékben ezután? A hős elindul, hogy megmérkőzzön a sárkánnyal.

A Simicskába oltott Márki-Zay

790 nap a választásig

„*JÓSZOLNI NAGYON NEHÉZ, KÜLÖNÖSEN, HA A JÖVŐRŐL VAN SZÓ*” – szól egy szarkasztikus mondás. És még nehezebb ez a politikában: valószínűségeket mindenféle eshetőséghez lehet rendelni, de nem látható és nem jelezhető előre, hogy bizonyos események milyen politikai változásokat indítanak el. Utólag akár logikusnak is tűnhet, hogy a NER egyik leggyengébb pillanatában, a kegyelmi ügy után, a sokadszorra megvert ellenzék mellett mekkora erővel tudott be-robbanni egy „belülről” érkező, a jobboldal nyelvén beszélő szereplő.

Ám a Partizán-interjú előtt még nem volt világos, hogy 2026 előtt egyáltalán lehetséges-e bármiféle mélyebb politikai átrendeződés Magyarországon. Az interjúra adott első reakciók azonban előre jelezték, hogy itt valami komolyabbról lehet szó: a videó fél nap alatt félmillió nézettséget ért el, Magyar Péter Facebook-oldala rendkívül gyors növekedésnek indult, és már másnap róla beszélt mindenki.

Az ellenzéki pártok belülről ekkor még nem érzékelték a helyzet súlyát. Én sem. Egy kampánycsapat akkor teszi jól a dolgát, ha kizárólag a következő választásra koncentrálna, hiszen minden választási eredmény új helyzetet teremt a politikai versenyben. És mivel igazán fel sem merült, hogy Magyar akár már a pár hónappal később rendezett EP-választáson is elindulhat – ő maga az interjúban kizárta a pártalapítást –, így maximum egy távolabbi politikai problémának tűnhetett a létező ellenzéki pártok szemszögéből. A Kutyapárt és a Momentum tízszázalékos, a Demokratikus Koalíció húsz százalék körüli eredményről álmodozott, Dobrev Klára pedig az árnyékkormányának élén arra készült, hogy az ellenzék élén kihívja Orbán Viktort.

Az viszont azonnal érezhető volt, hogy az ellenzéki hangulat – Magyaroknak köszönhetően is – fordulóban van. Nemcsak hogy visszatért valamiféle remény, de egy korábban fontos szerepet betöltő politikai szereplő szelleme sejtett fel: Márki-Zay Péteré.

Márki-Zay Péter 2021 nyarán és őszén, az ellenzéki előválasztás idején tűnt fel – és bár nem számított teljesen új politikai szereplőnek, sajátos hangulat lengte körül a jelöltségét. Hithű jobboldalisága és pártoktól való függetlensége lehetővé tette, hogy jelentősen megkülönböztesse magát a régi ellenzéki pártoktól, annak ellenére, hogy éppen a teljes ellenzékkel készült együttműködni egy előválasztás keretein belül. Márki-Zay közvetlen stílusa és az, hogy egyáltalán nem kommunikációs panelekben beszélt, tökéletesen alkalmassá tette arra, hogy az alternatív, akkor főleg YouTube-csatornák köré épülő nyilvánosságban felépítse

magát. Valamifajta kedves, de kemény apafiguraként jelent meg, a gyorsan növekvő népszerűsége pedig sokat elmondott az ellenzéki közönség pszichológiai igényeiről is.

De Márki-Zay elsősorban azért tarolta le az ellenzéki térfelet 2021 októberében, mert az ellenzéki közönség így tudott üzeni a régi pártoknak: elégünk van belőletek. Az MSZP mélyrepülése és az SZDSZ eltűnése óta hiába jelent meg több új párt a politikai palettán (Kutyapárt, Jobbik, LMP, Együtt, Párbeszéd, Momentum), amikor a politika részleteivel kevésbé törődő Orbán-ellenes szavazók ránéztek a választékra, azt mondták: ezek ugyanazok. Ebben persze fontos szerepe volt az ellenzéki szereplők összemosásában érdekelt kormánypropagandának is, de ettől még igaz, hogy a 2019-es önkormányzati választási összefogás lehetetlenné tette, hogy az új szereplők igazán megszabadulhassanak a régiektől. Itt is érvényesült a fontos szabály: hiába pozicionálta magát máshova a Momentum vagy épp az LMP, már 2019-ben közös jelöltet állítottak Gyurcsány Ferenc pártjával. Ebből pedig nem volt menekvés.

Márki-Zaynak sem: az akkori ellenzéki kampánycsapat tagjaként már a háború kirobbanása előtt is láttuk, hogy az ellenzéki miniszterelnök-jelölt „összegyurcsányozása”, így a „Mini Feri” kampány is működőképes, és elijeszti a középén álló, főleg korábbi jobbikos szavazókat. Hiába tett meg mindent a hódmezővásárhelyi polgármester, hogy távolítsa magát a toxikus volt miniszterelnöktől, nem tudta eltagadni a tényt, hogy egy listán szerepelt vele, és hogy választási siker esetén Gyurcsány pártja is fontos kormányzati tényezővé válhat. Márki-Zay végül elveszítette a vá-

lasztást, de nem azért, mert szembement a régi baloldallal – hanem részben azért, mert nem ment vele szembe eléggé. Az Orbán-ellenes világban viszont továbbra is élt, sőt erősödött az igény, hogy valami tényleg teljesen új, valami Gyurcsány- és MSZP-mentes politikai erő alakuljon.

Nem véletlen, hogy Magyar azon mondatai is rezonáltak a közönséggel, amelyekben arról beszélt: amíg Gyurcsány Ferenc van, addig van Orbán Viktor is. Megjelent egy új esély, hogy a generáció, amelynek politikai ébredése Krúbi *Orbán, Verd Ki A Ferinek* című számával esett egybe, végre egyszerre söpörhesse félre az elmúlt harminc év összes pártját. Ismerős érzés volt ez a Momentum-generációnak is: bár mi is azzal indultunk, hogy leváltjuk az addigi politikai elitet, végül a választási rendszer és az együttműködést követelő választók nyomásának engedve túl közel kerülünk az óellenzéki szereplőkhöz.

Épp ezért nem is annyira meglepő, hogy már az interjú utáni első napokban hallottam olyan Momentum-alapító, de már piaci szférában dolgozó ismerőseimről, akik alig várták, hogy akár a Momentummal szemben is Magyar Péterre szavazzanak. Sokakból újra előtörtek a régi ellenzék leváltásához kapcsolódó érzések, csak ezúttal egy kulturálisan nagyon távoli, de esélyesebbnek tűnő politikai erővel kapcsolatban. A régi ellenzéki pártok stratégiái viszont még csak azzal foglalkoztak, hogy a közhangulat hirtelen változása milyen hatással lehet a saját belső meccsükre. Az egyre inkább óellenzék-ellenessé váló közhangulatnak a soha senkivel nem együttműködő Kutyapárt és a Gyurcsánnyal nemrég konfrontálódó, de a DK-val mégis együtt-

működő Momentum is örülhetett valamennyire. A Demokratikus Koalíció magabiztossága pedig hamar eltűnt: a Magyar Péter körüli lelkesedés újra emlékeztette őket arra, hogy a választók jelentős része elutasító velük, így ha elhullanak is körülöttük az ellenzéki szereplők, újabbak jelennek majd meg.

A legfontosabb viszont az volt, hogy Magyar Péter rajongói nemcsak öncélú módon lelkesedtek érte, hanem világos elvárásuk volt, hogy alapítson pártot, és induljon el legkésőbb a 2026-os országgyűlési választáson. Hiába mondta Magyar még a Partizánban, hogy „*viccnek is rossz*”, hogy pártpolitikai pályára lépjen, elmondások szerint annyi üzenetet kapott az interjú utáni napokban, hogy megváltozott a véleménye.

. . .

Soha nem volt még a magyar politikában akkora a távolság a választók kereslete és a pártok kínálata között, mint azokban a napokban. Magyar ennek nyomán teljesen más utat járt be, mint a legtöbb politikus. Általában ugyanis egy már valamennyire létező politikai személyiséget tesz próbára egy kialakult politikai helyzet. Most viszont pont fordítva történt: előbb állt elő az a bizonyos *helyzet*, a kegyelmi ügy, és ez teremtett egy üres helyet a politikai térben, amibe beléphetett. Így üres lapként, gyakorlatilag ismeretlen emberként érkezett a közéletbe, azaz nem volt egy kiérlelt politikai „története”, amihez képest amortizálható

lett volna politikailag, amihez képest csalódhattak volna benne a szimpatizánsai.

Magyar Péternek megadatott az a luxus, hogy ő maga írja a saját történetét, így belefért az is, hogy az első interjújában még viszonylag pozitívan nyilatkozott Orbán Viktorról is, vagy hogy korábban állami és NER-közei cégeknél dolgozott. Meg persze az is, hogy Varga Judit volt férjeként lett ismert.

Ahhoz, hogy letarolja az ellenzéket, egyetlen feltételt kellett valójában teljesítenie. Azt, hogy legyen *nagyon* más, mint az addigi ellenzéki vezetők. Ez lehetett volna egy fiatal, politikán kívüli influenszer is, egy Pottyondy Edina által alapított párt például nagyon szép eredményt tudott volna elérni az európai parlamenti választáson az akkori közhangulatban. Bármilyen újszerű szereplő felüldülést jelentett volna a régi szereplőkhöz képest.

A magyar ellenzék szerencséje, hogy végül mégsem egy liberális világból érkező szereplő töltötte ki a vákuumot, hanem a rendszeren belülről jövő, jobboldali géneket hordozó Magyar Péter. Hasonlóan mozgatta meg az ellenzékiek fantáziáját, mint 2021-ben a konzervatív, hétgyerekes Márki-Zay Péter, csak sokszoros erővel, hiszen már az első posztjaiban és interjúiban is súlyos, addig titkolt információkat tárt a nyilvánosság elé a NER-ről. Rengetegen várták tőle, hogy – személyes, volt feleségét érintő sértettsége okán – újabb és újabb leleplezéseket tesz majd, és közben akár más szereplőket is elhoz a Fideszből. Ez lett az első igazi politikai karakterjegye, ő lett a bennfentes, aki éppen kiugrik az állampártból.

Ez pedig már elég volt ahhoz, hogy azonnal hihetővé váljon nemcsak az ellenzék, de a teljes rendszer leváltása is. Magyar Péter személye a 2010 óta tartó Orbán-rendszer két legnehezebb időszakát kombinálta: a Simicska-szakítás korszakát, amikor a rendszeren belülről érkeztek terhelő információk – és Márki-Zay Péterét, aki jobboldali hitelességével elérte azokat a szavazókat is, akiket az ellenzék addig nem tudott megszólítani. Simicskából nem lett politikus, és atombombát sem hozott, Márki-Zay pedig a baloldallal való együttműködése miatt végül képtelennek bizonyult jobboldaliak tömegének megszólítására. Magyar viszont egyszerre tudta eljátszani a bennfentest, aki akár atombombát is hozhat, és a jobboldali kihívót, aki mögött nem állt ott Gyurcsány Ferenc.